

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

dette må påvirke importplanerne, idet en større mængde råstoffer behøves til produktion af kapitalgoder til eksport.

Endelig må der ved siden af disse argumenter også nævnes en række handelspolitiske argumenter. Vi har de bilaterale aftaler, der spærrer vor handlefrihed inde, lægger den i mere stramme bånd, end tilfældet var i 1938. Der er ikke konvertering mellem de forskellige valutaer; vi kan ikke konvertere sterling til dollars, som vi kunne i 1938. På det økonomiske landkort er Tyskland faldet ud; vi har ikke den samhandel med Tyskland, som det er normalt for Danmark at have. Også det ændrer situationen meget betydeligt. En række østasiatiske lande har vi ikke samhandel med, som vi havde i 1938. Også det ændrer situationen og gør, at en umiddelbar sammenligning naturligvis må blive fejlagtig. Endelig er der den beklagelige spænding mellem Øst og Vest, som gør den ellers selvfølgelig Øst-Vest handel mindre, end den ellers ville være. Også det gør, at en almindelig sammenligning med 1938 er forkert.

Den motivering, det ærede medlem og partiet venstre kunne finde for denne sammenligning i forholdet mellem importen i 1938 og 1949, duer altså ikke. Spørgsmålet er, om der kan findes andre argumenter, som er bedre. Det ærede medlem søger i sin udvalgsbetænkning af finde sådanne argumenter, idet han lidt længere henne søger at konstruere en afgørende forskel mellem den politik, der er regeringens, og den, venstre ønsker. Han søger her at konstruere en vældig forskel, så stor, at den kan være tilstrækkelig til at begrunde, at venstre må afvise at medvirke til vareforsyningslovens forlængelse. På sjette side i betænkningen skildres der, hvilke rædselsfulde virkninger det vil få, hvis færdigvareimporten formindskes; det er her, på spørgsmålet om færdigvareimporten, hele sagen skal bero. Det er muligt, at venstre har ret i, at så triste virkninger vil indtræde, hvis færdigvareimporten blev formindsket, men desværre er heller ikke dette argument af nogen værdi, idet der jo ikke er nogen, der tænker på at formindske færdigvareimporten. Det ærede medlem er jo fuldt vidende om, at der tværtimod vil ske en forøgelse af færdigvareimporten i det kommende

år. Det ærede medlem er fuldt vidende om, at på et så vigtigt område som Englandsaftalen vil der ske en forøgelse af færdigvareimporten med i hvert fald samme procentsats, som totalimporten forøges med. Altså, dette for hele mindretalsbetænkningen så væsentlige ræsonnement om, hvad en formindsket færdigvareimport fører til, svæver frit i luften. Det kan ikke knyttes til nogen som helst politik, i hvert fald ikke regeringens.

Hvad er det da, det ærede medlem tænker på? Ja, i den tale, det ærede medlem holdt i går, omtalte han gentagne gange den importforøgelse på færdigvareområdet, som han mente ville være af så aldeles afgørende betydning for dansk økonomi, som værende et ret lille beløb. Ja, hvad er det da? Er den eneste forskel mellem regeringens politik og den, venstre ønsker, da, at man skulle bruge et relativt lille beløb til flere færdigvarer, at man skulle købe nogle flere cigartændere og lommeknive for på den måde at få en konkurrence i gang? Er det hele forskellen? Det kan det næppe være. Det kan ikke være alvorlig politik, at en så afgørende bemyndigelse, hvis nødvendighed det ærede medlem erkender, men som han nægter den parlamentarisk siddende regering, nægter han udelukkende på grund af et relativt lille færdigvarebeløb til cigartændere og lommeknive. Det kan ikke tages alvorligt. Det må være større ting, det ærede medlem tænker på. Det ærede medlem må tænke på en færdigvareimport af langt større omfang. Ellers kan der ikke være alvor bag de ord, det ærede medlem har brugt i sin tale, og de antydninger, der ligger bag den iøvrigt såpas uklare mindretalsbetænkning.

Det kan godt være, at der virkelig her er en væsentlig forskel mellem det, venstre vil, og den politik, regeringen ønsker at føre. Hvis der virkelig er tale om en færdigvareimport af et så voldsomt omfang, at den sluger valutaen bort fra dansk industri og håndværk, så vi ikke kan udnytte produktionskapaciteten i dansk industri og håndværk, så danske virksomheder, hvis konkurrencedygtighed er fuldt i orden, ikke kan beskæftiges, så den fulde beskæftigelse ikke kan opretholdes, så en vis arbejdsløshed vil indtræde, en arbejdsløshed, som på længere sigt vil gøre sig endnu stærkere gældende, hvis man fulgte en sådan politik